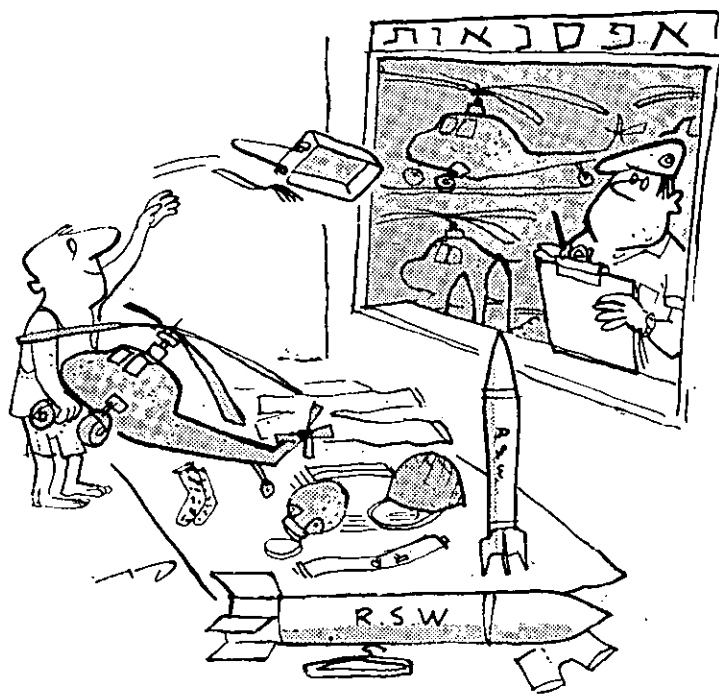

מלחמה אלוף

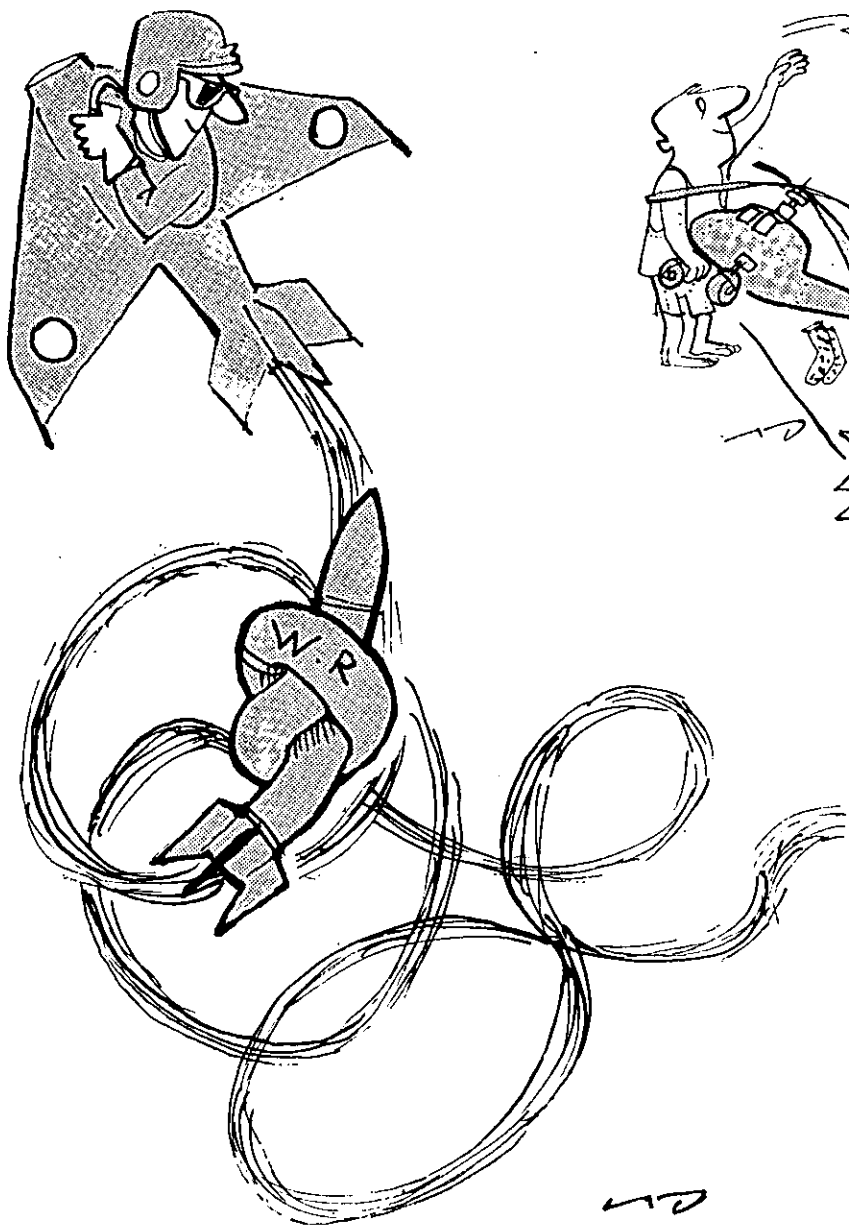
מאת: אברהם סור

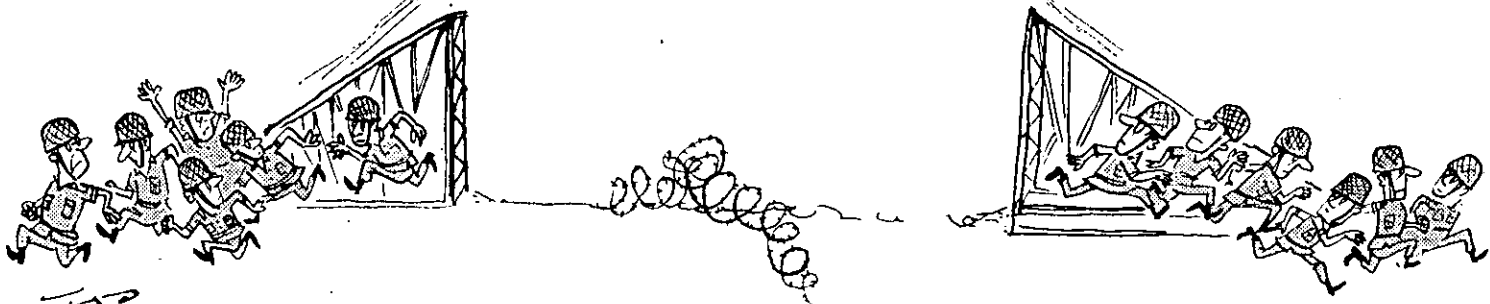
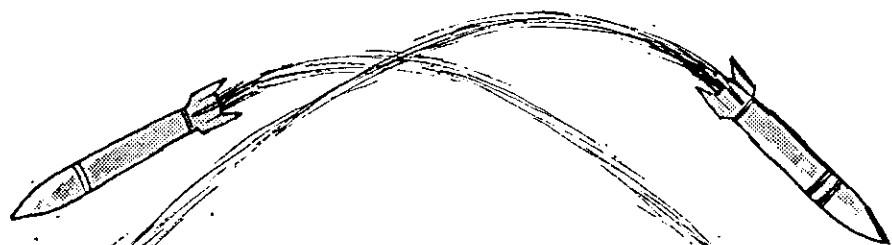
ה"וידטואוד"

החזרת ציוד אישי

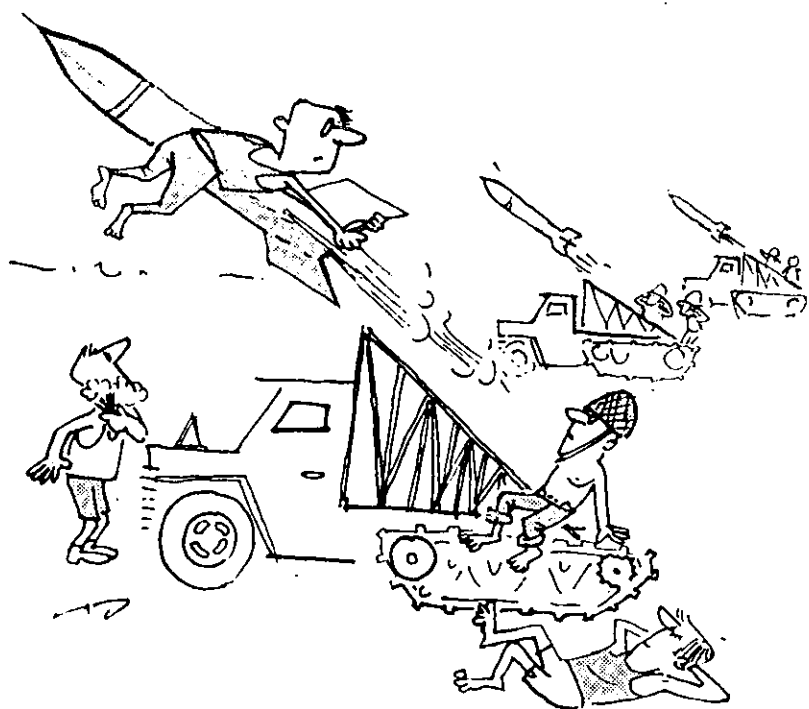

דביקות במטרה

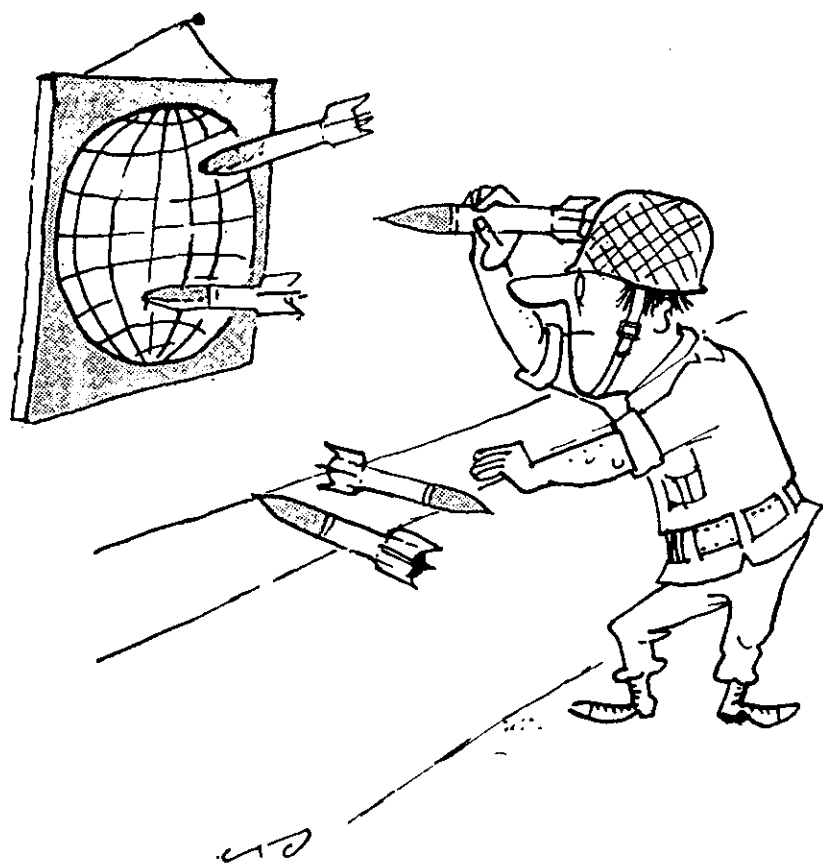

„שמע, זאת תהיה מלחמה“ — אמר קולונל ג'ימס מ. סילברסטון בשיחה על מלחמת-המחר. „אני פשוט נהנה לחשוב מה מחכה לנו — כבר לא יסתובבו לך בשדה חיילים שאינם יורים בהסתערות, כדי שלא יצטרכו לנקות אחר כך את הרובה. פה צריכים אינטליגנציה, טילים, חביבי, עבודת כפתורים, מלאכת מחשבת. לא אימוני רגליים כי אם אימוני ראש“ — זוהי סיסמת מלחמת-העתיד. ותנאים לחייל? הליקופטר פרטי, מדים מיוחדים, מסיכות חמצן (!), טיסות חינוך בכל רחבי הארץ... תראה אדוני, היום התלמידים שלנו כבר פוחדים להשאר שנה שניה באותה כיתה, שמא לא יתקבלו לצבא-העתיד ויחמיצו חלילה את כל הלכסוס הזה. ההתענינות הטכנית, שכל כך חשובה לנו, מרקיעה שחקים בקרב הנוער.

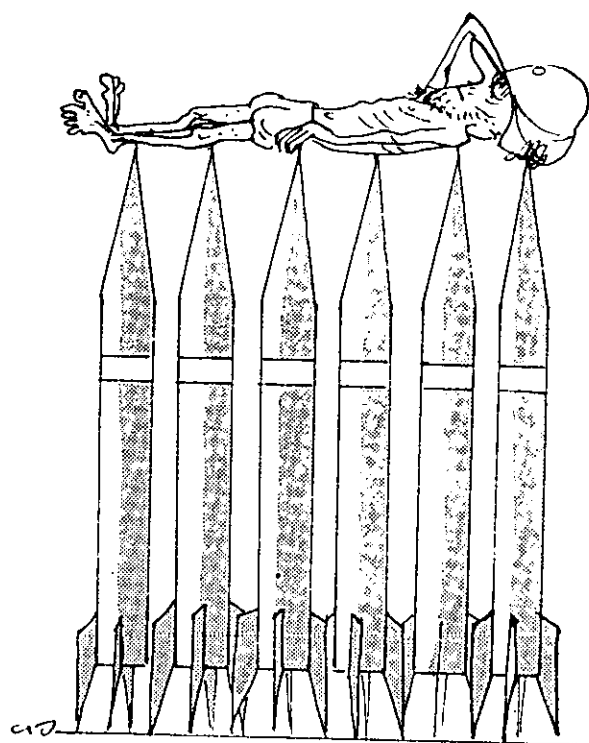
„זה — לחיילים. אבל תראה איך דאגנו לאזרח: מקלטים עם כל הנוריות (פריג'ידרים, טייפרקורדרים, טלויזיה; שרות-כביסה אנטירדיר-אקטיבי, ריהוט מודרני בטוב טעם, מפות לבינות, קבלות שבת, שירה בצבור, חוגים שונים — לדראמה, מוסיקה, ציור, טכניקה-אלקטרונית וראדאר). תחשוב על כל השפע המקלטי העתיד הזה וחשוב על מה שיש לך עכשיו: דירה צרה, תקציב-משפחתי דל, עבודת חמורים מבוקר עד ערב בשביל התקציב הזה, מס הכנסה, מס שעשועים, מס קניה, מס שבח... במקלטים שלנו, ידידי, אתה מקבל הכל חנם. אין מסים, אין עבודת-פרך, אין בעיות: יש — מנוחה, ספרים, בילוי. דאגנו לכל. בדבר אחד אני מוכרח להודות, סיים קול. ג'ימס מ. סילברסטון את דבריו הנלהבים, „יהיה קצת רעש...“

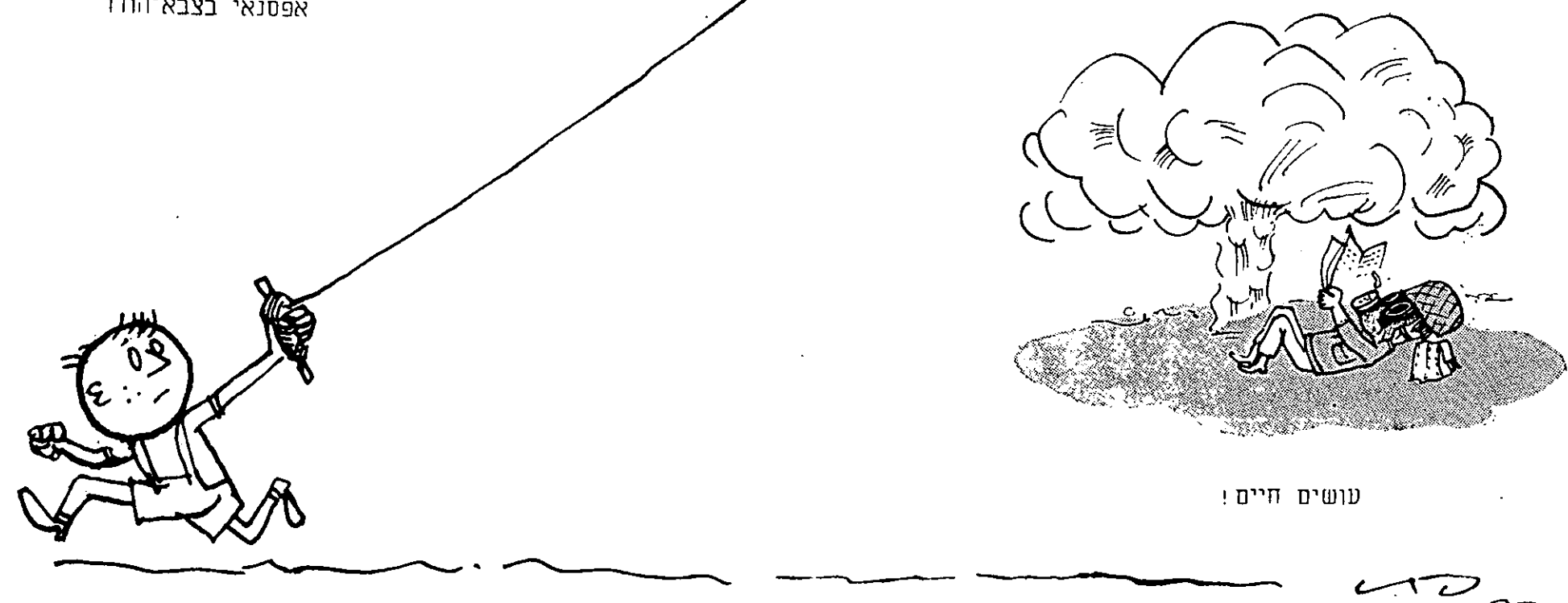
המלחמה פרצה לפתע...

קליעה „עולמית“

אפסנאי בצבא יהודי

נושים חיים!